ศรินธร สุกสอาด 2550: ผลกระทบของเสียงเครื่องบินต่อการได้ยินของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การใช้ที่ดินและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน) สาขาการใช้ที่ดินและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์พรรณนภา ศักดิ์สูง, Ph.D. 121 หน้า

มลพิษทางเสียงจากเครื่องบินเป็นปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเป็นท่าอากาศยาน ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประชาชนและกิจกรรมการเรียนการสอนของสถานศึกษาที่อยู่โดยรอบ การวิจัยนี้ได้วัดระดับเสียงสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครที่อยู่ใกล้ท่าอากาศยานดอนเมือง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการคาดคะเนผลกระทบจากเสียงที่อาจจะเกิดกับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เมื่อท่าอากาศยาสุวรรณภูมิเปิดให้บริการ และได้วัดปริมาณเสียงที่นักศึกษาทั้งสองสถาบันได้รับในสภาพปัจจุบันที่ได้รับผลกระทบของเสียงต่อการได้ยินของนักศึกษาทั้งสองสถาบันเพื่อการป้องกันในอนาคต การตรวจวัดระดับเสียงบริเวณมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และอยู่ในแนวเส้นทางขึ้นของเครื่องบินได้ค่าเฉลี่ย Leq 24 ชั่วโมง เท่ากับ 67.9 dB(A) และอยู่ในแนวเส้นระดับเสียง NEF 40 ในขณะที่ค่าเฉลี่ย Leq 24 ชั่วโมง ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีค่าเท่ากับ 57.5 dB(A) เมื่อเปรียบเทียบกับเขต NEF คาดคะเน ซึ่งอยู่ระหว่าง 30-35 ค่าระดับเสียงของทั้งสองสถาบันการศึกษา จึงแตกต่างกันถึง 10.4 dB(A) ทำให้คาดการณ์ได้ว่าสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังจะต้องมีปัญหาเรื่องเสียงรบกวนภายหลังเปิดใช้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ อย่างไรก็ดี ผลการตรวจวัดปริมาณเสียงที่นักศึกษาทั้งสี่ชั้นปีของทั้งสองสถาบันที่ได้รับเสียงตลอดช่วงระยะเวลา 8 ชั่วโมง ที่นักศึกษาใช้เวลาอยู่ที่สถาบัน ไม่ปรากฏว่ามีผลกระทบต่อการได้ยินของตัวอย่างนักศึกษาทุกคน แม้ว่าโดยเฉลี่ยนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครได้รับปริมาณเสียงสูงกว่าปริมาณเสียงเฉลี่ยที่นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังได้รับ เมื่อเปรียบเทียบชั้นปีเดียวกันสี่ชั้นปี ยกเว้น นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ปริมาณเสียงในปัจจุบันจึงอาจจะมีผลในเรื่องการรบกวน

ศรินธร สุกสอาด

ลายมือชื่อนิสิต

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

24 / พค / 50